

ת"פ 36594/03/15 - מדינת ישראל נגד סטניסלב אבנזון

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

ת"פ 36594-03-15 מדינת ישראל נ' אבנזון(עציר)

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מרים בן גל נגד סטניסלב אבנזון (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד לורה בר אלון

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 8.3.15 עקב אחרי שג ילידת 1938 (להלן - המתלוננת) ולאחר שהמתלוננת משכה כסף מבנק לאומי, הוא המשיך לעקוב אחריה עד שהגיע לפתח ביתה, שם שאל הנאשם את המתלוננת היכן נמצא רחוב רבי מאיר ומשך שקית שהייתה בידה, תלש את השקית מידה תוך שהשאיר את ידית השקית בידה של המתלוננת וברח מהמקום.

בהמשך כתב האישום נטען, כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפלה המתלוננת, התגלגלה במדרגות ונגרמו לה כאבים בידה הימנית ונפיחות וכאבים בקרסול שמאל.

הוראות החיקוק שיוחסו לנאשם הינן שוד בניגוד לסעיף 402(א) לחוק העונשין ותקיפת זקן בניגוד לסעיף 368(א).

למעשה, לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על רוב העובדות הנטענות בכתב האישום. הנאשם הודה, כי עקב אחרי המתלוננת החל מהרגע שמשכה כסף מזומן מבנק לאומי, דרך בית החולים שערי צדק, שם שהתה לצורך בדיקה רפואית וההמשך, כאשר נסעה מבית החולים לצומת פת, שם ירדה מהאוטובוס ועלתה על אוטובוס אחר שהורידה סמוך לביתה.

טענתו של הנאשם הייתה, כי במעשיו לא ביצע עבירת שוד, אלא לכל היותר, כך נטען, יש מקום להרשיעו בביצוע עבירת גניבה או תקיפה לשם גניבה (עמ' 18 שו' 23-24 לסיכומי ב"כ הנאשם).

צר היה לי לשמוע את עדותה של הקשישה, ילידת שנת 1938, אשר העידה בצורה ברורה וחד משמעית על האירוע הטראומתי אותו חוותה על בשרה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וכך העידה המתלוננת:

עמוד 1

"הוא עמד ועמד, תפסתי את השקית ועמדתי. פתאום סחב לי את היד, לקח לי את התיק, את השקית כולה והידית של השקית נשארה לי ביד והתגלגלתי חמש מדרגות ואף אחד לא היה בכניסה וצעקתי ואף אחד לא בא להציל אותי, להרים אותי. לא יכולתי להתרומם. נשארתי חצי שעה על הרצפה ואני בוכה וצועקת הצילו. אישה אחת ירדה מהאוטובוס בכביש הראשי ושמעה את הכל.. היא שפכה עלי מים... צלצלה למשטרה" (עמ' 9 שו' 24-30).

אנשי המשטרה לקחו את המתלוננת לבית החולים שערי צדק, שם טופלה (התעודה הרפואית הוגשה וסומנה ת/4).

אין מחלוקת, כי המתלוננת החזיקה בידה שקית של קופת חולים שבה היו תרופות, תעודת זהות, כרטיס בנק וכסף מזומן בסך 7,805 ₪.

כאמור, הנאשם הודה, כי נטל את הכסף מהמתלוננת וכי השליך לפח זבל את יתר הדברים שהיו בשקית.

מבחינה עובדתית, אני מקבל ללא היסוס את טענתה של המתלוננת לפיה הנאשם משך את השקית מידה וכי כתוצאה מכך נקרעה השקית וידית השקית נשארה בידה. המתלוננת מסרה על כך מיד בהודעתה במשטרה (נ/1) כאשר מסרה, שהנאשם, "**חטף לי את השקית מהיד ואני התגלגלתי במדרגות, והשוטרת ראתה שהשקית של הידית נשארה ביד**" (שו' 47-48). אין גם מחלוקת שהנאשמת נחבלה ברגלה וגם בידה וכי כל גופה כאב וזאת גם בשים לב לתעודה הרפואית שקיבלה מבית החולים שערי צדק באותו יום (ת/4).

המתלוננת חזרה על גירסתה גם בבית המשפט. העובדה שידית השקית לא נלקחה כמוצג, אינה מעלה אינה מורידה לנוכח האמון שאני נותן בעדות המתלוננת.

אני דוחה מכל וכל את טענתו של הנאשם לפיה אין מדובר בעבירת שוד וכי המתלוננת נפלה במדרגות ללא קשר לאירוע השוד.

עולה, כי הנאשם תלש את השקית מידיה של המתלוננת בניגוד לרצונה וכי ידית השקית נשארה בידה. אוסיף ואומר, כי גם אם לא היה נגרם למתלוננת נזק גופני כלשהו, היה מקום להרשיע את הנאשם בביצוע עבירת שוד (ראה: ע"פ 1044/13 ענאן זידאן נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים ביום 29.10.2013).

בפסק דין אחר של בית המשפט העליון (ע"פ 5299/92 הררי נ' מדינת ישראל פ"ד מט(3485)) נקבע, כי החוק זנח את הדרישה לאלימות ממשית וכי כל מה שדרוש לשם הוכחת מעשה אלימות הוא שיהא קיים שימוש בכוח פיזי, גם אם כוח זה מועט הוא. בעניין הררי, קבע בית המשפט, כי מי שחטף במשיכה נכס המוחזק בידי אחר, תוך מודעות של הקורבן עובר למעשה או מיד לאחר ביצועו, הרי הוא מבצע שוד גם אם קורבן העבירה אינו מספיק לגלות התנגדות פעילה למעשה העבירה. לסיכום קבע בית המשפט העליון בפרשת הררי, כי "**גם משיכתו של ארנק אשר ידיתו או רצועותיו**

תלויות על כתף הקורבן היא מעשה אלים, בין שמושכים מכיוון הכתף אל כיוון העבריין, ובין שקורעים את הרצועה או חותכים אותה" (שם, עמ' 315).

ב"כ הנאשם טענה, כי לא ניתן לסמוך על זיכרונה של המתלוננת אך, כאמור, התרשמותי מהמתלוננת הייתה חיובית מאד. מוטב היה שהנאשם היה נמנע מחיובה של המתלוננת, במיוחד בשים לב לגילה ולמצבה הרפואי, להעיד בבית המשפט.

מבחינה משפטית, מקובלת עלי עמדת התביעה לפיה יש מקום להרשיע את הנאשם גם בעבירה של תקיפת זקן, וכי בעבירה זו יש משום פגיעה בערך מוגן אחר וכי מקום בו שודד אדם קשיש, יש מקום להרשיעו גם בעבירה של תקיפת זקן.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו, שוד בניגוד לסעיף 402(א) לחוק העונשין ותקיפת זקן בניגוד לסעיף 368(ו)(א) לאותו חוק.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד הצדדים